

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K.J.**,
skazanego za czyny z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 21 sierpnia 2025 r., II AKa 15/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 16 października 2024 r., III K 112/21,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 sierpnia 2025 r., II AKa 15/25, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 16 października 2024 r., III K 112/21, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa K.J. Za przypisane mu przestępstwa został on skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 180 stawek dziennych grzywny, po 100 zł każda.

W kasacji obrońcy został zawarty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku. W uzasadnieniu obrońca podniósł, że za jego zasadnością przemawia to, że wykonanie wyroku zależy od rozstrzygnięcia przedmiotowej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

Analiza treści kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Ocena zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia powinna od razu pozwalać na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25).

W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena jej zasadności wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania. Mając to uwadze, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą podstawy do zastosowania

nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł.]